

שנה

שמות לט פקודי

אונקלוס

צוה יהוה את־משה בן עשו: פ
רביעי לג ויביאו את־המשכן אל־
משה את־האהל ואת־כל־כליו
קרסיו קרשיו בריחו בריחיו ועמדיו
ואדניו: לד ואת־מכסה עורת
האילם המאדמים ואת־מכסה
ערת התחשים ואת פרכת
המסך: לה את־ארון העדת ואת־
בדיו ואת הכפרת: לו את־

דפקיד וי ית משה בן
עבדו: לה ויביאו את
משקנא לות משה ית פרקא
ות כל מאנהי פורפוחי
דפוחי עברוהי ועמדוהי
וסמכוהי: לד וית חופאה
דמשכי דכרי מסמקי וית
חופאה דמשכי סטגנא וית
פרוקתא דפרקא לה ית
ארנא דסהדוקא וית
אריחוהי וית כפורקא: לו ית

וסמכוהי: לד וית חופאה
דמשכי דכרי מסמקי וית

ואדניו: לד ואת־מכסה עורת
האילם המאדמים ואת־מכסה

ואת מזבח הזהב
השמים ואת מסך
פתח האהל: לט את | מזבח הנחשת ואת־מכבר

העמידו, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, איך
אפשר הקמתו על ידי אדם, אמר לו עסוק אתה
בדרך, נראה כמקימו והוא נקף וקס מאליו.
וזה שנאמר (לען מ י) הוקם המזקן, הוקס
מאליו. מדרש רבי תנחומא (יג וסמחא יגן ט):

(לג) ויביאו את המשכן וגו'. שלא היו
יכולין להקימו. ולפי שלא עשה משה שום
מלאכה במשכן, הניח לו הקדוש ברוך הוא
הקמתו, שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת
כבוד הקרשים שאין כח בלדם לזקפן, ומשה

שפתי חכמים הקצצר

שלא עשה משה וכו', ומשה הקים פעם ראשונה מאליו,
ומן היום והלאה הקימו גם כן בנס (רא"ם). אבל בשבת
(עב) משמע שמחמת שמישה היה גבוה עשר אמות היה
יכול להקימו בכוחו (נח"י).

ג. דקשה לרש"י למה הביאו אברים אברים, היה להם
להקימו ואחר כך היה להם להראות למשה בנינם
בשלמות, לכן פירש שלא היו יכולים וכו'. ותו קשה
לרש"י הלא בכל מסעות שלהם הקימו, על זה פירש לפי

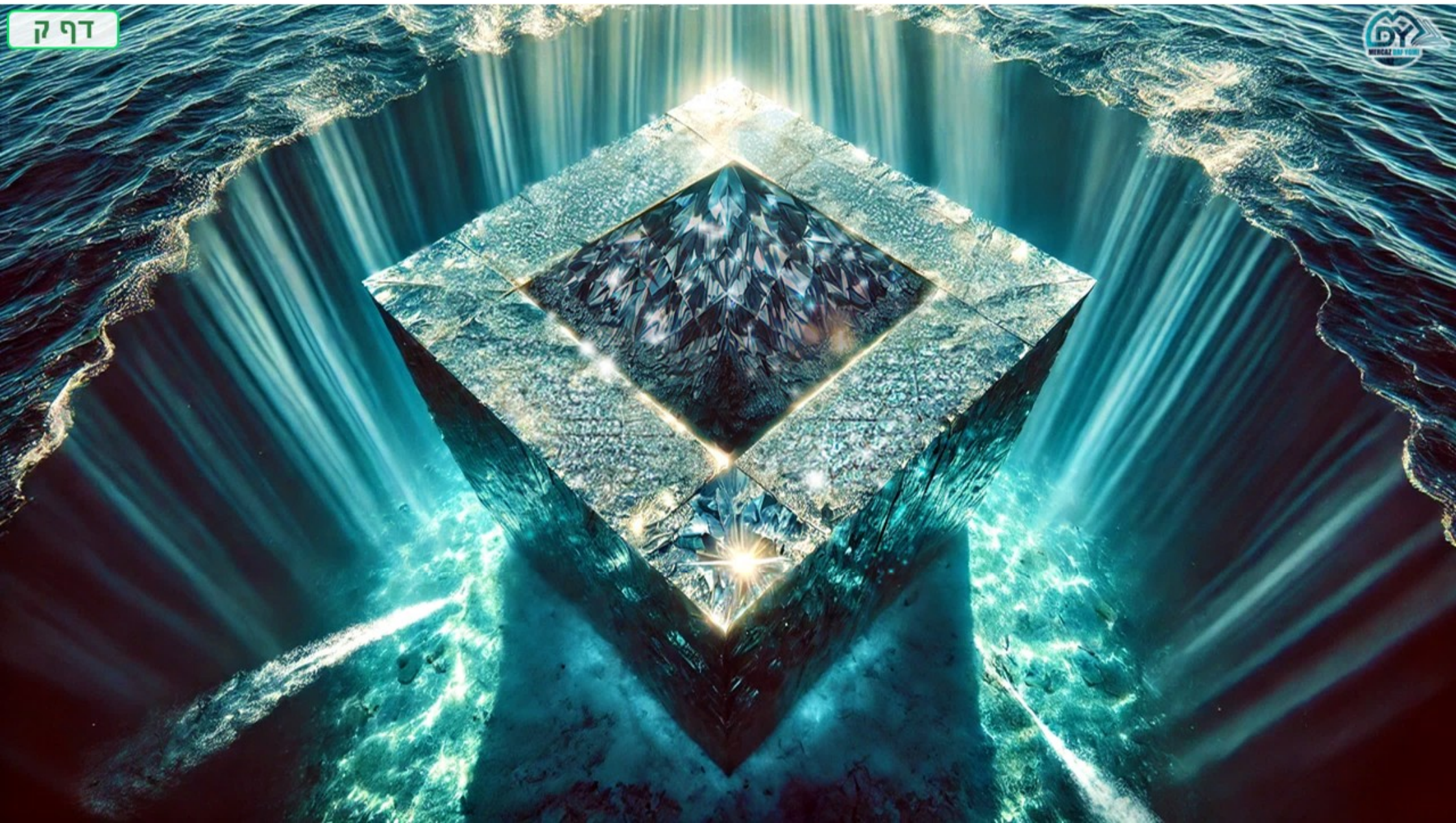

ארזי לבנון

רכילות טרי
כאן, רכילות
טרי כאן! כל
הסודות...

